

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἄρχην παιδικῶν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ἠθρασεῖς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΑ

Ἐσωτερικῶς :

Ἐξωτερικῶς :

Ἐτησίᾳ . . . ἑρ. 8,—
Ἐξάμηνος . . . 4,50
Τρίμηνος . . . 2,50
Δι συνδρομαὶ ἀρξοῦται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ, 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.

Διὰ τῶν Ἡρακλέων, Ἑσπέρ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φόλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
πρὶνθται ἑκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐβριαιῶν ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'—Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 23 Ἀπριλίου 1911

Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 21

ΑΙ ΠΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑ-ΚΡΑ

[Ἀεροναυτικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ
Lucien de Grilly]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — Ὁ μικρὸς Λουδοβίκος, μετὰ τὸ ἀεροπλάνου τοῦ «Κρα-Κρα», ἐβόρκετο εἰς τὴν Ἠλιούπολιν. Ἦτο ἔκομος τῆς ἐπιστολῆς διὰ διάδοσης εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅταν ἐκώδῃ τῆς δολοφονίας μερικῶν ὀμπαιτριωτῶν τοῦ στρατιωτικῶν, ὑπὸ τῶν μαθῶν ἐπιγῶν τοῦ Σουλτάνου Μασσαλίτ. Καὶ ἀπεφάσισε νὰ τοὺς ἐκδικήσῃ. Πρὸς τοῦτο ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Ἠλιούπολιν μετὰ τὸ ἀεροπλάνου του — συνταξιδιώται του πάντοτε ἡ μικρὰ ἀδελφή του Βαβέτα καὶ ὁ γέροντος κόραξ Κρα-Κρα, — ἐπίρασεν ἀπὸ τὸ Καρνόν, κατέλαβεν ἐκείθεν δεκά χιλιογράμματα μελιτιδὸς καὶ, μετὰ πολλὰς περιπετείας εἰς τὴν ἔρημον, κατόρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς ἐν ἀράκινον χωρίον. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀρακιδῶν ὀνομάζετο Μπαταμποῦ. Ἀραμπῆ, ἦτο καλὸς ἄνθρωπος καὶ εἶχε μάλιστα καὶ αὐτοκίνητον. Ὁ Λουδοβίκος βρακοῦται νὰ διηγήται:

Αὐτοκίνητον ἐν μέσῃ Ἀφρικῇ! Ποῦς θὰ τὸ ἐπίσταται!.. Ὁ ἀρχηγὸς μᾶς προσεκάλεσε νὰ μᾶς τὸ δείξῃ. Ἄξιζε πραγματικῶς τὸν κόπον νὰ τὸ ἐβλεπε κάποις...

Ἡ Βαβέτα καὶ ἐγὼ ἐτρέξαμεν εἰς τὴν κάλυβν που ἐρχοίμεθα ὡς σταυλός.

Καὶ ἀνεκαλύψαμεν ἐκεῖ ἐν προϊστορικῶν ὄχημα, ἐν παμπάλαιον αὐτοκίνητον συστήματος Panhard τοῦ 1896!

— Δὲν περπατεῖ, μᾶς εἶπε μελαγχολικῶς ὁ Μπανταμποῦ.

Ἐξήταξα τὴν μηχανήν, ἐνῶ ὁ ἀρχηγὸς μᾶς διηγείτο ὅτι Ἀγγλοὶ τῷ εἶχον πωλήσει αὐτὸ τὸ «σαράβιλο» ἀντὶ ἑκατῶν χιλιογράμμων ἐλεφαντόδοντος καὶ τριάντα δοσῶν λέαντος, — ὠραία δουλειά!.. Ὁ παλαιὸς ὀμῶς κινήτηρ δὲν εἶχε καμμίαν βλάβην. Δὲν ἤμποροῦσε μόνον νὰ λειτουργήσῃ, ἐπειδὴ οἱ φλογιστήρες ἦσαν βουλωμένοι. Τοὺς ἐκαθάρισα, καὶ ἀνεκάλυψα ἔπειτα ὅτι τὰ δοχεῖα ἦσαν κενά.

— Χρειαζέται πύρινον νερὸ, μού εἶπε με μυστηριώδες ἕφος ὁ ἀνεκτιμήτος σωφὲρ Μπαταμποῦ.

Πύρινον νερὸ! Μήπως ἤθελε νὰ πῇ οἰνόπνευμα, βενζίνα; Ἄν εἶχε βενζίναν, ἤμεθα σωσμένοι.

Καὶ πραγματικῶς, ἐσώθημεν! Οἱ Ἀραπάδες ἐτρέξαν ἀμέσως καὶ ἐκουθάλασαν ἕνα σωρὸ τενεκέδες. Φαίνεται, ὅτι τὰ καραβάνια εἶχαν ἐφοδιάσῃ ἄλλοτε τὸν μαθρὸν ἀρχηγὸν με μεγάλας ποσότητας βενζίνας. Θὰ ἤμποροῦσαμεν νὰ ἀναχωρήσωμεν ἐάν ὁ Μπανταμποῦ συγκατετίθετο νὰ μᾶς παραχωρήσῃ ὀλίγην...

Ἐπῆρα τὸ σοβαρώτερον μου ὕφος καὶ διετύπωσα τὰς προτάσεις μου: Ὁ Μπανταμποῦ νὰ μὲ ἄρῃς νὰ γεμίσω τὰ δοχεῖά μου καὶ νὰ πάρω μαζί μου μερικὸς ἀκρόμη τενεκέδες, ἐγὼ δὲ θὰ τοῦ ἔκαμνα τὸ αὐτοκίνητόν του νὰ «περπατῇ»...

Ἡ συμφωνία ἐκλείσθη.

Μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, ὁ μὲν Κρα-Κρα ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐναναπαύσῃ, ὁ δὲ παλαιὸς κινήτηρ τοῦ Panhard ἐδούλευε με κρότον διαβολικόν. Ὁ Μπανταμποῦ ἔγεινε φίλος μᾶς. Μᾶς προσεκάλεσεν εἰς γεῦμα καὶ μᾶς ὠμίλησε περὶ τοῦ μίσους του κατὰ τῶν σουλτάνων τοῦ Οὐανταί, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους τὸν ἐχώριζαν μόνον τὰ βουνὰ τοῦ Ντζαμπελ-Μαρρά. Τὸ μίτος του ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐνὸς πολέμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ φυλὴ του εἶχε νικηθῇ. Ἐγὼ πάλιν τῷ ἀνεκρίνωσα τὸ ἐκδικητικὸν σχέδιόν μου. Τὰ ἐπεδοκίμασε καὶ μού ἐδειξε τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσω.

— Ἀλλὰ πρόσεξε καλά, φίλε, μού εἶπε, νὰ μὴ μείνης χωρὶς πύρινον νερὸ.

Ἐνόησα τί ἤθελε νὰ εἶπῃ με τοῦτο καὶ ἀπεφάσισα νὰ χωρίσω τὰ δύο μου δοχεῖα. Ἐπειδὴ ἐπρόκειτο νὰ εἰσελθῶμεν εἰς ἐχθρικήν χώραν, θὰ ἐπροχωροῦσαμεν ὅσον θὰ εἴχαμεν βενζίναν εἰς τὸ δεξιὸν δοχεῖον διὰ νὰ πληρώσωμεν ὅσον τὸ δυνατόν περισσώτερον τὸν Σουλτάνου τοῦ Μασσαλίτ. Τὸ ἀριστερὸν δοχεῖον θὰ ἐξησφάλιζε τὴν ἐπιστροφήν μας.

Τὸ ἄλλο πρωτὸ ὁ «Κρα-Κρα» ἀνυφώθη πρὸς ἀπερίγραπτον ἐκπλήξιν τοῦ

φίλου μᾶς Μπανταμποῦ. Ἡ τριχρὸς γαλλικὴ σημαία ἐκυμάτιζεν εἰς τὸ ὄπισθεν τοῦ ἀεροπλάνου καὶ εἰς τὸν ἔρη-

ΔΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

(ΜΥΣΤΕΙΟΤΗΤΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ' (Συνέχεια)

Περίληψις των προηγουμένων: — Ο μικρός Δουδοβίκος Κορμάς υπέσχεθη να παραδώσει εις τον Ναπολέοντα τους όρους της άναγνίστου αποστολής εντός τριών ημερών. Ήλπιζεν ότι ή μητέρα του θα τους έγνώριζεν, ως συνεδριάζοντες εις την ταβέρναν της. Αλλά ή χήρα Κορμά έβεβαίωσε τον υιόν της ότι δεν τους γνώριζε διόλου. Ατόν τότε, άπειλημένον, ήράνησαν εις τον οικόπεδον του κήπου, όπου ανεκάλυψαν ένα μεγάλο πορτοφόλι, γεμάτον επιστολάς κρυπτογραφημένας. Συνέλαβον άμέσως εν σχέδιον και έπράξε να τό βάλη εις ενεργειαν. Κατ' αρχάς μετέβη εις τον στρατώναν του δια να ζητήσει από τον λοχίον τον σκύλον του συντάγματός Μουστάκω, προκειμένου με έπιστολόν άποφασισμένην. Αλλ' ο λοχίας ήρνήθη και ο Κορμάς ήναγκάσθη να τό άποκαλύψη, ότι ήθελε τον σκύλον, δια να τον βοηθήση να φέρη τους όρους της άποστολής.

Η έκμυστήρευσις αυτή, καθώς και ένα ποτηράκι ρακή, που τον έπέρασαν ο Δουδοβίκος, έμάλαξαν επί τέλους τον άγχιον λοχίον, ο οποίος έξωσαν εις τον παιδα του στρατού την άδειαν να παραλάβη τον σκύλον, αλλ' από τον όρν να τον κρατήση μόνον μέχρι της έπισύσεως.

— Σύμφωνοι, κύρ λοχία! ανέκραξεν ο Δουδοβίκος Κορμάς περιχαρής.

— Και να τον προσέγγις καλά! να τον περιποιηθής!

— Ένοχία σου! μη σε μέλι!

Βέβαιος τώρα ότι θα επέτυχαν με την βοήθειαν του θαυμασίου σκύλου, ο παίς του στρατού έξήλθεν από τον στρατώναν, σύρων τον Μουστάκω δεμένον με σχοινίον.

Μετα μίαν ώραν έκαμε με τον σκύλον την θριαμβευτικήν του είσοδον εις την ταβέρναν της χήρας Κορμά, όπου έπρόκειτο τώρα να έτοιμάσθαι της νυκτερινής του άεστρατείας.

Άφου παρέθεσε πλουσιοπάροχον δείπνον εις τον Μουστάκω και αφού έδέιπνησε και ο ίδιος με την μητέρα, ή όποία δεν ένοούσε πλέον τίποτε από τους παρέρχοντες τρόπους του υιού της, ο νέος αναφάν ένα φανάρι και έπανήλθεν εις τον οικόπεδον, όπου είχαν εύρη το πορτοφόλι.

Έξήτασε και πάλιν με την μεγαλήτεράν προσοχήν την γνωστήν μας αίθουσαν της συνεδριάσεως, αλλά δεν ανεκάλυψε τίποτε άλλο, ίκανόν να τον θέση επί τα ίχνη των κακούργων.

Μόνον την στιγμήν που έκλεισε την θύραν του οικόπεδου, παρατήρησεν εις τό κάτω μέρος του θυροφύλλου μερικάς λέξεις γραμμένας με κηρωλίαν. Έπληρώσας τό φανάρι του και προσεπάθησε να τάς αναγνώσθαι, αλλά δεν τό κατάρθωσε: διότι αί λέξεις αύται ώμοιάζον μάλλον με άλγεβρικάς παραστάσεις και ήσαν διαταγμένας ως εξής:

ρ...ωμο...ωδ
 τμ ζρθρ ετ βδωπ...εθ
 βθ ι.

«Ο Μουστάκω παρέσυρε τον Δουδοβίκω Κορμά εις τον δρόμον...» (Σελ. 168 στ. γ')

Έβγαλε τότε μίαν επιστολήν από τό πορτοφόλι και παρατήρησεν ότι και αυτή ήτο γραμμένη κατά τον ίδιον τρόπον. Αν ο Δουδοβίκος ήτο μεγαλήτερος και κάπως σοφώτερος, θα ένοούσαν άμέσως, ότι αί παραδόξαι αύται άλγεβρικάι παραστάσεις, τόσον εις τάς επιστολάς όσον και επί της θύρας, άπετέλουσαν κρυπτογραφήματα, τά όποία θα ήμπορούσε κανείς να αναγνώσθαι μόνον αν ήξευρε την κλεΐδα, τό μουσικόν των.

Αλλά χωρίς να σχοληθή περισσότερο με αυτά τά ίερογλυφικά, ο παίς του

στρατού έβρόναζε τον Μουστάκω, επί της άσφαλείας του όποιου έστηρίχεται πολύ περισσότερο παρά επί των έγγραφών, τά όποία κατέχευε.

Έδασεν από τό περιλαίμιόν του ένα σχοινί αρκετά μακρόν, δια να μη δυσκολεύη τάς κινήσεις του, και κατόπι, πλησίασας εις την μύτην του ζώου τό πορτοφόλι, έπρόφερε την καθιερωμένην φράσιν:

— Ψάξε, Μουστάκω, ψάξε!

Άμέσως ο έξυπνος σκύλος ένόησε τί του έζητούσαν. Και ήρχισε να σείη την ουράν του και να σκιστά περίεξ τό νεαρόν του κυρίου, ως να ήθελε να τον διαβεβαιώσθαι περί του ζήλου του. Έπειτα ώσφρανήθη δυνατά, έπτεριώσθη τρεις τέσσαρας φορές, βεβαίως δια να κάμη την μύτην του λεπτοτέρα, και ήρχισε να περιέρχεται τρέχων την αίθουσαν, όπου πολλάκις έσταμάτησε πρό της τραπέζης, βεικνών ούτως ότι ο κύριος του πορτοφολίου είχε περάσει από εκεί.

— Ψάξε! ψάξε! έπανελάμβανεν ο Δουδοβίκος, καταγοητευμένος με την καλήν αυτήν αρχήν. Μετ' όλιγον ο σκύλος, τρέβησας τό σχοινί του, ώρμησε πρός την θύραν, με την μύτην πλησίον του εδάφους, και παρέσυρε τον παιδα του στρατού εις τον δρόμον. Τρέχοντες, έξήλθον και οι δύο από την ταβέρναν, χωρίς να δώσουν ακρόασιν εις τάς ηχούσας της χήρας Κορμά.

Ο Μουστάκωσ διηυδύνηθη κατά τό χωρίον Μπατινιόλ, τό κωδωνοστάσιον του όποιου έφαινετο ανάμεσα εις τά δένδρα. Αλλ' όσον έβρισκετο ακόμη εις την περιούχη της ταβέρνας και των γειτονικών ποτοποιείων, με τά όποία έτελείωνε την έποχήν εκεινην ή πόλις από τό μέρος τούτο, ο σκύλος έφαινετο διατάλων. Διέσχισε τον δρόμον τρεις και τετράκις, επανήρχετο εις τά βήματά του και κάθε τόσον ύψωνε τους νοήμονας όφθαλμούς του πρός τον νεαρόν του κύριον, ως αν ήθελε να τό έπτη:

— Πολύ δύσκολο!... Ψάχνω άλλα δεν βρίσκω!

Τώνοι, εις τό πολυσύχναστον εκείνο μέρος, εις τον δρόμον τον πατημένον από χίλια πόδια, τό έργον του σκύλου δεν ήτο εύκολον και ή άσφαλείς του συχνά τον άπατούσε. Αλλά, μετά πολλά μάταια τρεχάματα κατά τό διάστημα των όποιων ο Δουδοβίκος ήρχισε να φοβήται

μήπως θα έβλεπε φεύγουσαν και την τελευταίαν του έλπίδα, ο Μουστάκωσ έξεσφα άπτηκν ένα γαύγισμα χαρούμενον και ήγειρε την κεφαλήν προς τον κύριον του με άνασηκωμένον τό χείλος, ως να έγελούσε πραγματικώς.

Βλέπων την χαράν αυτήν και την εύδιαθεσίαν του ζώου, ο Δουδοβίκος άνεθάρρησεν. Έσκυψε πρός αυτό, τό έφίλησεν εις τό ρύγχος και τό είπε με θρηνώδη φωνήν:

— Ψάξε, καλέ μου Μουστάκω, ψάξε! Μόνο με τό βοήθειά σου θα ήμπορέσω να εκπληρώσω την ύπόσχεσί μου. Άπ' αυτήν εξαρτάται τό μέλλον μου, τό μέλλον της μητέρας μου, τά πάντα... Φαντάσου λοιπόν τί δυστύχημα θα ήταν αν δεν άπετυχάναμε!

Πρέπει να παραδεχθώμεν, ότι ο Μουστάκωσ ένόησε την θερμήν αυτήν παράκλησιν, διότι εύθύς έγλειψε τό μαγουλον

του παιδιού με την γλώσσάν του, και μετά τό φίλημα τούτο ώρμησεν άδιάστακώς κατ' εύθειαν εμπρός, σύρων με τό σχοινί του και τον Δουδοβίκω, ως να τό έλεγε:

— Έρχού λοιπόν!... Τρέχα γρήγορα!... Τό βρήκα!...

Οι δύο ίχνηλάται εύρέθησαν μετ' όλιγον εις την έξοχήν, εις τά δενδρώδη μέρη τά μεταξυ των χωρίων Μπατινιόλ και Κλιού, παρά τάς όχθας του Σηκουάνα.

Ο Μουστάκωσ έβάδιζε τώρα άδιάστακώς εις τά μονοπάτια, εθεν έλιγοι μόνον χωρικά ή λεμβούχοι του ποταμού είχαν περάσει. Έξεσφα έστάθη απότόμως, έκαμην ένα γρήγορον γύρον και κατέληξεν οριστικώς εις έν ύψηλόν δένδρον, μεμονωμένον εις τό άκρον του δρόμου.

Ο Δουδοβίκος ήρχισε πάλιν να φοβήται. Ο σκύλος, έσκέφθη, θα έχασε

τά ίχνη, διότι εδω δεν υπάρχει ούτε σπιτί ούτε σπιτάκι, που θα ήμπορούσε να χρησιμεύσει τούς κακούργους ως φυλακή.

Έσυρε δυνατά τό σχοινί του Μουστάκω και επανέλαβε τό αιώμιόν του:

— Ψάξε! ψάξε!...

Αλλ' ο σκύλος άντέστη. Δεν ένοούσε να φύγη από εκεί, εξαύγισε τριγυρίζων τό δένδρον, και εκύτταζε τον κύριόν του με βλέμμα σημαίνον προφανώς:

— Αφησέ με ήσυχο!... Έσύρω εγώ τί κάμνω!

Βλέπων αυτήν την αντίστασιν ο Δουδοβίκος, απεράσας ν' αναψή, τό μικρόν κλεπτοφάναρον, τό όποιον είχε πάρει μαζί του, και να έξετασί, καλλίτερα τό δένδρον, φιθυρίζων:

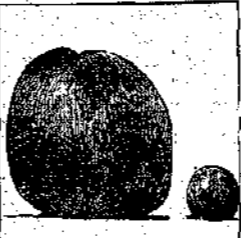
— Άές να είνε κρυμμένοι εδω μέσα οι κακούργοι!

(* Έπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

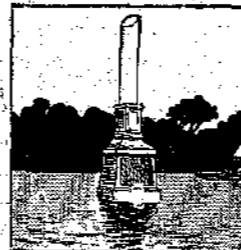
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΘΑΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Τό μεγαλύτερον μήλον του κόσμου

Τό μήλον τούτο, προσερχόμενον από την Αμερικήν, εκόπη από μηλίαν ήλιτικής όκτας έτών. Ζυγίζει ένα χιλιόγραμμον και 271 γραμμάρια ή δέ περιμετρός του είνε 43 εκατοστά του μέτρου! Πλησίον του είνε ζωγραφισμένον έν σύνθηος μήλον, δια να κρίνεται έξ αντιπαροχής περί της διαστάσεως του γίγαντα. Μόνον περί της γεύσεώς του δεν γνωρίζομεν τίποτε, διότι τό μήλον αυτό δεν τό έδοκίμασεν ακόμη κανείς...

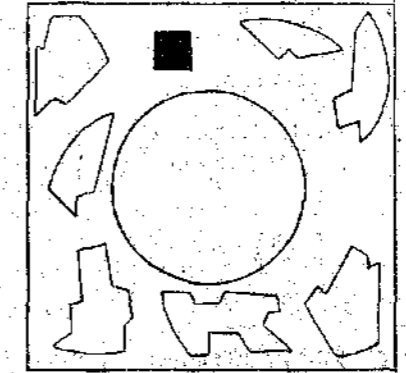
Μνημειον εντός ποταμού

Τό μνημειον τούτο εύρίσκεται έν τώ μέσω του ποταμού Παρραμάττα της νοτίου Νέας Ουάλλιας, ανηγέρθη δέ προς τιμήν κάποιου πρωταθλητού της κωπηλασίας όνομαζόμενου Seattle. Είς λεμβοδρομικούς αγώνας, οι όποιοι γίνονται συχνά εις τον Παρραμάτταν, τό μνημειον του Seattle χρησιμεύει ως δείκτης του τέρατος. Είνε δέ τό μόνον εις τον κόσμον, που ύπάρχει μέσα εις ποταμόν.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

A) Πρόβλημα

Ίδου ένας κύκλος εις τον κύκλον αυτόν, περικοπτόμενος, πρέπει να εφαρμοσθουν τά έπτά λευκά τεμάχια ούτω πώς, ώστε να τον καλύπτουν έξ ολοκληρώου, να μὴν δέ και τόπος, που να χωρή άκριβώς τό μαύρον εκείνο τετραγωνίδιον.

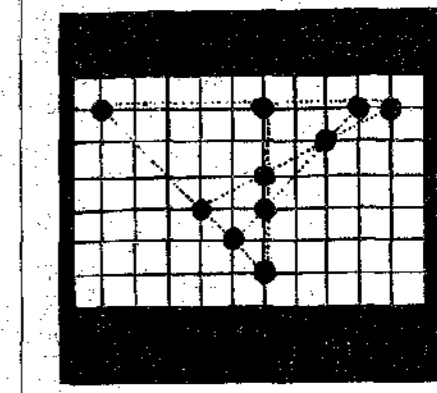
B) Παίγνιον

ΜΙ	ΦΙΣ	ΒΑΙ	ΒΑ	ΓΑ
Α	ΣΑ	ΔΕΙ	ΡΑ	Α
ΛΑ	ΔΕ	ΜΕ	ΘΗ	ΑΜ

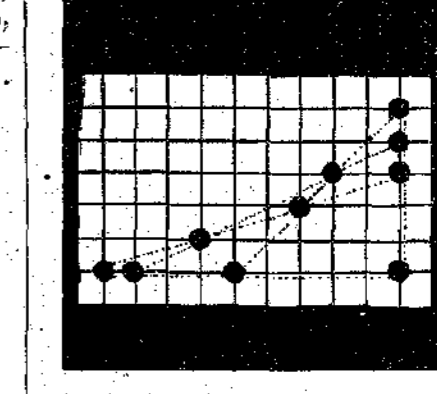
Να συναρμολογηθουν αι συλλαβαι αυτές ώστε ναποτελεσθουν πέντε πόλιεις της Στερεάς Ελλάδος.

Άλλοις: — Αι λύσεις είνε δεκται κατά τους γνωστούς όρους.

Λύσεις του Προβλήματος και του Παϊγνίου του 19 φυλλαδίου

α) Ίδου πώς θα τοποθετηθουν τά σφαιρίδια ώστε να σχηματίζων πέντε εύθείας με τέσσαρα σφαιρίδια επί εκάστης.

Ίδου και ή δευτέρα λύσις του Προβλήματος, εκληρούσα τους ίδιους όρους.

β) Αι ζητούμεναι λέξεις είνε: Πηλείδος, Άρκαδία, Ρόδος, Ρωσία και Πολύδος.

Ιδέ τον Ό-δηγόν του Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ Σύνδρομ του, Κεφ Β

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ήτον ή Τρίτη του Πάσχα... Ο άνοι-ξιάτικος ήλιος μάς εδῆκα μέσα εις ένα στενό μονοπάτι του «Παλιού χωριού»...

Κι' ό ήλιος εδριετις πλάγι τας άκτι-νάς του, που έκαιμαν να λάμπουν εδῶ κι' εκεί σκαγόνες ανά μαργαριτάρικια.

Επανάμωμε επάγω από ένα βάραθρο στο βάθος έβρούιτε τό νερό του ποταμιού άπεναντί μάς, στήν άλλην όχθη, περισσότερο απόρημη κι' άγρια, έ-χύνετο δρημητικά από τή σπη ενός χείμαρρος...

Τ' άλογό μου ήτο συναθισμένο εις τέτοια μέρη, σιγά-σιγά και με προσοχή πολλή έκαιπταν τούς άπορημούς βρά-χους με κίνδυνο να με ρίψη στο βά-ραθρο.

Εβλεπα με φοβισμένο βλέμμα όλην αυτή τή μεγαλοπρέπεια τής φύσεως.

Επεράσαμεν από ένα έρημοκλήσι ήτον ό άγιος Νικόλαος. Πελώρια χόρτα τό περιέκυκλόναν... τ-άργαδία άφθονα...

Κι' ή άσθα ή άκαλή, που έφύσασ από τό βουνό επάνω, έσειε τούς άνθισμένους κλώνους τής, κι' εδριετις τή κατάσταση πέταλά των άνθιδών τής, κι' εδράντιζε τό έκκλησιδάκι.

ΤΟ ΖΕΙΔΩΦΟΝ ΒΟΥΝΟΝ

Σέ βλέπω, ό Ιωβαφή Παναχαϊκέ, με τήν κυρτήν σου ράχι, και ή ψυχή μου περὶ πρός σε, διά νάποθέσω επί τής πο-λιάς σου κεφαλής ένα άσπαμόνο.

Σέ βλέπω ύψόμενον ύπερηφάνως άν-τίκρου μου χροιά τώρα! Με γνωρίζεις βεβαίως, διότι εις μελιχράς τής δελής ώρας, τό ερυθρόν τήν κατάσταση μου πολ-λάκις σ' εδῶπευσεν!

Εις σε, γίγα κραταίε, του όποιου τήν φαλακράν κορυφήν δεν πτοοθόν, έπί αιώνας τώρα, όντε τού βορρά αι χιόνες, οδδὲ αι καυστικά του ήλιού άκτινες, ούτε τό πυρ των κεραυνών, εις σε των

στοιχείων τής φύσεως διαμαστά, τής ζωής μου τήν έλιπίδα στήριξω! Εκεί εις τούς κόλπους σου, με τήν δροσεράν άσθρα, υπό τήν σκιάν τής άρωματώδους ελάτης σου, με τό διαυγές των πηγών σου ύδωρ, παρά τήν πενι-χράν του ποιμένος κάλυβην, άειροπολώ, άνθος του Μαίλου άπαλόν, εις τόν λι-μώνα του βίου προώρως μαρνανέν, τήν χάριν και δροσερότητα των πετάλων μου ν' άναχτήσω!...

Όπως ό εις δοχείον πλήρες ύδατος τεθείς ήμμαραμένος κάλυξ επανακτῆ θαλαρότητα, τήν όποιαν εις πολλάς δια-τηρηε ήμέρας, ούτω και εις τό κατασκή-νωμα τής άγκάλης σου, κάλυξ ρόδου ήμι-ξών, ζωής αναβατήν έλιπίξω!...

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΥ

Τό όνειρό μου είνε να δώ μιαν ήμέρα ή "Πειρος ή δούλη ή γείνη έλευτέρα.

Τό όνειρό μου είνε ή Κρήτη με ένώθη και ή Μακεδονία νάπελευθερωθῆ.

Τό όνειρό μου είνε ποδάρι ξενικό κανένα να μη μείνη σε χώρα 'Ελληνική.

ΟΙ ΖΩΓΡΑΦΙΣΜΕΝΟΙ ΟΝΟΙ

Όταν ό «Αυτόκρατωρ των άδαμάν-των», δηλαδή ό Σάχης τής Περσίας, έπισκέφθη τήν Δισδήν Έκθεση του Λον-δίνου, ειλε μεταξύ άλλων και πλήθος καλλιτεχνικών εικόνων. Έκ τούτων τῶ ήρσαν ιδίως ένας πίναξ, ό όποιος παρί-στανε μερικούς όνους. Όταν όμως ήκου-σεν δι' ή αξία του ήτο 160 λίραι Άγγ-λίλας, κατεπλάγη, διότι δεν ήδύνατο νά έννοήση πῶς ήτο δυνατόν ένας ζωγραφι-σμένος όνος να κοστίζει περισσότερο από ένα ζωντανόν, τόν όποιον εμπορεί κανείς να αγοράση και με μιαν μόνον Άγγλι-κήν λίραν. Εις άστειος παρετήρησε τότε ότι δι' ό τόν ζωγραφισμένο όνον δεν χρειάζεται ούτε τροφή ούτε έπιση. 'Αλλ' ό «Βασιλευς των βασιλέων» δεν άφησε να γελασθῆ και άπέσωσ άπή ληπος:

— Ναι, αλλά δεν μπορείς και να τόν καθαλλικεύσης!

ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ

Εις έν χωρίον τής Θεσσαλίας έκλεψαν μιὰς χωρικής τήν ώραιότεραν όρνιθα. 'Η χωρική πλήρης θυμού μετέβη εις τόν

ιερέα και τόν παρεκάλεσε ν' άφορίση τόν άγνωστον κλέπτην. Τήν Κυριακήν εις τήν έκκλησιάν ό Ιερέυς ειπεν:

— Ό κλέψας τήν όρνιθα τής κυρά-δέσποας άφορίζεται, και όταν αποδήνη δεν θά λούσθη.

Τούτο άκούσας νέος χωρικός, ποιμήν, λέγει κατά τήν έξοδον πρός τόν Ιερέα:

— Παπά μου, δεν άφορίζεις και τή τσαρούχια μου, να μη λούσουν;

ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΚΥΝΗΓΟΥ

Εθρισκόμην μιαν φοράν μόνος εις τό κυνήγιον. Αι σφαίραι μού ειχαν τελειώση, όταν παρετήρησα μιαν ώραιάν έλαφον, ή όποια μ' έκτύταξεν ώσαν να με επε-ρίπαιξεν επειδή δεν ειχα σφαίρας. Έν τῆ άμυχανία μου, θέσας τήν χείρα μου εις τό θυλάκιόν μου, άνεκάλυφα πολ-λούς πυρήνας κερασιών εκ του χθισοιού γενηματος. Τότε μου ήλθεν μια φασινή ιδέα αντί σφαίρας να θέσω τους πυρή-νας τούτους. Κι' άμ' έπος άμ' έβρον. Γεμίξω τό πυροβόλον και πυροβολώ. Είδα τότε τήν έλαφον να φεύγη τρομαγ-μένη εκ του κρότου και έπείστραφα ά-πρακτος.

Έν έτος μετά ταυτα έπηγα εις τό ίδιον μέρος (άλλά τώρα γεμάτος σφάι-ρας) και τί βλέπω; Μιαν έλαφον ή όποια αντί κεράτων ειχε κλάδους κερασίας. 'Αμέσως ένόησα ότι ήτο ή περυσινή έλαφος, εις τό μέτωπον τής όποιας ειχαν φυτρώσει οι πυρήνες!

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δύο-τρεις συμπληθται συνομιλούν διά κά-ποιον άλλον συνάδελφόν των.

Και ό Κοψιοκεφαλάκις:

— Τι νά σε πώ! αυτός είνε τό χειρότερο βῶδι — έννοείται — μετ' εβ' μας.

— 'Η θέλα.— Πῶς, Γεώργιο; Έσθ' δεν έβρεις άκόμα να συλλαβίσης, και θέλεις να μου δει-ξῆς στο 'Ημερολόγιον τήν ήμέρα που θά φύγω;

— 'Ο Γεώργιος, έπεσηφάνα.— Βέβαια! ό μπαμπάς τήν έσημάδεψε με κόκκινον μελάνι

Εις τό Σχολείον.

— Δεν ντρέπεσαι να γράψης τόν αδελφόν σου με δύο δέλτα;

— Μά έχω δύο αδελφια κ. καθηγητά!

— Τάκη, έλα γρήγορα στο σπίτι.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΓΑΛΑΤΕΙΑ Χ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ (Έν Πόρτ - Σαϊδ) Βραβεύεται υπό τό ψευδώνυμον Βασιλοσα τής Κύπρου. Εις τόν 122ο Διαγωνισμόν των Αύσεων. [Ίδε Διάπλασις 1911, σελ. 133]

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Αθήναι, 28, όδου Εδριπίδου τήν 19 'Απριλίου 1911

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ άκόμη διά τας άραιάς πα-σχαινάς των κάρτας, τας όποιας έλαβον άπό τωπάτή τό προηγούμενον φύλλον, και τούς ήγης άγαπητούς μου φίλους και φίλας: Αύ-τοματίεραν του Βυζαντίου, Ανθίαν, Μερότην Μέση, Λουκιαν Κυριακού, Όλιον Κτω-ούρη, Σπυριδωνά Α. Μεσάζην, Δευκήν Κα-μυλειαν, Ρίκαν Ν. Αγγελουκούλου, Ίδωνικόν του Καλλιτέχου, Αλέξανδρον και Νικόλαον Α. Βιτάλη, Χαρίτλειαν Β. Κουδούνα, Χρυ-σάνθηρον, Σαρφό Ν. Κοσμάλλον, Σωφρα-ζέταν, Αιτωκήν Άσσαν, Καμάρι των Γουέων, Φοίβον Απάλλωνα, Παμφώ και Πιπίσαν Α. Κοκκιναγή. Και τού χρόνου!

Μετά χαράς αναγγέλλω τούς εύτυχεις γα-μούς του άγαπητού μας φίλου Σπύρου Κ. Τρι-κοπού, τού καιλαιού και γνωστοτάτου Μέλ-λοντος Διπλωμάτου, μετά τής άδοσ Δεσποί-νης Θ. Καράρη, τής μεγάλης ιστορικής οικο-γενείας. Έτελεσθησαν τήν π. Πέμπτην μεγα-λοπρεπέστατα εις τόν ναόν του Αγίου Γεωρ-γίου, όπου ειχα τήν εύχαριστήσιον να παρευ-ρεθώ κ' έγω. Θερμάτα συγχαρητήρια και εργαρότους εύχάς.

Έλις των Ύποδοούλων και Άγγελε. Β., μάλιστα και ή μία γλώσσα και ή άλλη είνε έλληνικά, εμπορεί δε κανείς να γράψη έτε τήν μιαν έτε τήν άλλην κατά τας περιστά-σεις ή κατά τό γούστό του. Αύτά άπαν-τα, —άλλως δεν είνε ή πρώτη φορά που τό λέγω, ούτε ή πρώτη φορά που συνεργάτης τής Διαπλάσεως γράφε εις τήν δημοτικήν, — αυτά άπαντώ εις τήν μοναδικήν σας έρώτη-

οιν. Όσον διά τας άλλας σας άπορίας, έπι-θυμοίσα πολύ να σε διαφωτίσω, — και είνε καθήκον μου, —άλλά δυστυχώς θά έργραί-ζοντο πολλά λόγια και ό χώρος τής έλλη-λογραφίας δέν επαρκεί. Έπιφύλασσομαι όμως να αναθέσω εις κανένα συνεργάτην μου να γράψη περί αύτου του ζητήματος, έν ιδώ μάλιστα ότι και άλλοι συνδρομηταί μου έχουν τας αιτίας άπορίας. Διότι έως τώρα από 20,000 Έλληνόπουλα που διαβάζουν τήν Διαπλάσιον, (εις τόσους ύπολογίζω τούς συνδρομητάς, τούς αγοραστάς και τάδελφια των) μόνον σε οι δύο μου έγράψατε.

Τώρα, Έύτυχη Παρά, είσαι πάνοπλος. Και συνδρομητής και με ψευδώνυμον. Όστε εμπο-ρείς να μου στείλλης, έ, τι θέλης και να λαμ-βάνης μέρος εις όλους τούς Διαγωνισμούς. Σι' ευχαριστώ δι' όσα καλά γράφεις.

Όνειροπάλε Μεγάλης Ελλάδος, δεν ένθυ-μοίμαι καλά; αλλά νομίζω ότι τό διήγημα περί του όποιου μου έγραψες, είνε πολύ εκτε-νές διά τό περιοδικόν μας. Άλλως τε δεν δημο-σιεύω έργα παρά των τακτικών μου συνεργα-τών, των δυνόδρομητών μόνον εις τήν Σε-λίδα Συνεργασίας, όπου προτιμώνται τά συν-τομώτατα. — Αν άπέτυχε τό βεσπάζημα εις τήν Βραϊλλαν, ής έλπίζομεν ότι θά έπιτύχη εις τόν Σουλιζόν.

Συντεμένο Έλληνόπουλο, συνδρομητήν με αύτό τό όνομα, δεν έχω. Από τά πολλά που μου έστειλες διά τήν Σ. Σ. Σ. σου ένέκρινα μερικά, αλλά τι πταίω έν δεν έλληρούδη ά-κόμη κανέν; Όχι' διά να εκθέσης όποσηφιό-τητα, δεν θά πληρώσης παρά τό έξοδο τής Μικράς Άγγελίας. Είμπορεί όμως να ψφι-σθῆ και χωρίς να τό ζητήσης.

Παλὸ με συνηκίσηε τό ώρατόν σου γράμμα, Μαγαμένη Καμήλια. Χαίρω πάρα πολύ που έχω μιαν τόσον ένθουσιώδη και άφωτισμένην φίλην, ή όποια και έμπνέεται από έμὲ σόπος οι ποιηταί από τήν φύσιν.

Νά και τό Δοξαομένο Είκοσιένα που μου γράφει ύστερ' από μίσην στωπήν. Και ούτε άρωστη ήτο, ούδα σοι ό Θεός, ούτε τά μαθή-ματα τό άπισχόλου πολύ. Διατί λοιπόν δεν μου έγραψες; Έτσι χωρίς κανένα λόγον. Από άμελειαν ή τεμπελιάν. Αλλ' αυτό τό ή-το ά-συγχαρητόν, έν δεν τό έσώξην ή ειλικρίνετα 'Ας είνε. 'Ελιπίξω ότι τώρα θά μου γράψη συγγ' καί... επερασμένα ξεγαμμένα!

Ένας από τούς πολλούς λόγους που μάς κάμνει να σ' αγαπούμε τόσο πολύ στο σπίτι, δλοι μας, —μου γράφει ή Βιθυνή Έλληροπούλα, — είνε και αυτός: Μάς έργασαι (εδώ στα ξένα) από τήν άγαπημένην μας Πατρίδα. Μάς ανα-πριστάς ένα κομμάτι Έλληνικής γῆ; Μάς μιλείς γιά Έκείνη και μάς λέγεις πως πρέπει να τήν αγοράσωμε, γιά να τήν ώφελήσωμε. — Σου έστειλα τόν χαρτήν των Αύσεων και έ-πέρασ τό ύπόλοπον εις τό Ταμείον των Α-πορων.

Ρεζεντά, μεγάλην χαράν μου έπροξένησε τό ώρατόν σου γράμμα, ύστερ' από τόσον καιρόν που ειχες να μου γράψης. Σου έστειλα τό βρα-βιδόν σου. Ο κ. Φ. σε επευχαρισταί διά τήν έξοχην κάρταν.

Ή φοβερών δυστύχημα, άγαπητή μου Ζωή Κονταρήν! Ένότος δεκαπέντε ημερών με χά-σης δύο χαριτωμένα άι:έφάνια σου! Φαντά-ζομαι τούς δυστυχεις σου γονείς... 'Ε, τώρα σ' είσαι ή χαρά των και ή παρηγορία των. Σου ένέκρινα τό ψευδώνυμον και έλιπίξω να μου γράψης συγγ'.

Όμάς συνδρομητηριών από τας Καλάμας, τό Κουκλάμιον του Άγροϋ, ή Σαυθαλότριας, ή Νηροϋ, ή Μαγαμένη Καμήλια, ή Δούμοσα του Δάντου και τό Ροδοπέταλον, έκαιμαν λα-τόν και τό χρίματα που έμάχυσαν μου τά έστειλαν ύπό τού Ταμείου των Απορων. Ευγε εις τας αγαπητάς μου φίλας! Νά παρά-δειγμα άξιολιμύτων!...

Όραιάς έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν τήν εβδομάδα και οι έξής: Όνειροπάλε Βασιλοσα, Κρητισπούλα, Παμφώ, Αιτωκή Άσσια, Έ-ξοριστος Βασιλέας, Σημαιο του Αβέρωφ, Σπύριον Τόζον, Σύμμαν, Λορέλη, Βίριμ Ζακυνθία, Κραυγή Νίκης και Σπύριον Με-νεξέδες.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Έργαίνονται: Διάφορα του Δωδοναίου. — Συμβουλήτης Γλυκείας Έλπίδος. — Ποιή-ματα του Δοξαομένου Είκοσιένα. — Λογί και ζινησις τής Μονώσεως. — Ρεμβασμός τής Θαλασσίας Νύμφης. — Διάφορα τής Σημιαίας του Αβέρωφ και του Έξοριστου Βασιλέα. — 'Ο Ναυαγός τής Κρητισπούλας. — 'Ο τρογός του Αργιολοιούλου τής Φράκτας. — Προς τήν Σημιαίαν του Όνειροπάλου Μεγάλη; Έλλάδος. — Ανέκδοτα, Φαιδρά, Παιδ. Πνεύματα, Πατρια, Προβλήματα κλπ. διαφόρων.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οδον ψευδώνυμον έγκρίνεται ή άνοικνούται, έν δεν συνοδεύεται υπό τού δεκαήμερον προ 1. Τα έγκριμά-μνα ή άνοικώματα ένδύνον μέχρι τής 30 Νομβρίου 1911. Όσα συνοδεύονται από π. ένηκουν εις άγρία, και όσα από κ. εις κοινά.]

Νέα ψευδώνυμα: Υπερασπιστής τής Ελλάδος α. (Σας άρέσει); ό Μυστικός, α. (1+24) Άναγεννητής του Έθνους, α. (Α. Π.) Κορήνη, κ. (;: 1) Έύτυχη Παράς, α. (†) Δευκοθία, κ. (Ε. Μ.) Ωραία Άραζών, κ. (Κ. Δ.).

Ανανεώσεις ψευδώνυμων: Ρεζεντά κ. Βασιλοσα τής Κύπρου, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οδονία πρόσωπος δημοσιεύεται, έν δεν συνοδεύ-ται υπό τού άνωτέρου ός έξής' διά τας πρώτας τρεις προτάσεις έκδοτον φύλλον λεπτά 26. Διά τας έπί- πλέον του άνωτέρου φύλλον, 6 λεπτά ή λιγώτερ. Προτιμώμε- μόνον οι έχοντες ψευδώνυμον έχοντα διά τό έτος τούτο, προς τούς έχοντες ψευδώνυμον έπίσης έχοντα διά τό έτος τούτο. Προτάσεις με άνοικτα, ή με ψευδώνυμα κατηχημένα, δεν δημοσιεύονται. — Ό ένός παρανό-σως άρτητός σημάδις πῶς τεραθία νά εναντιώ-σων είνετι ό πρηνίον.]

Μικρά Μυστικά έπιθυμούν ν' άνατα-λάξουν: ή Έύτυχη Έμαραμένη (0) με Άγγελον του Πόνου, Έκασθητον Καρδίαν, Κάριον. — ή Πέγνα του Τοζοτή (0) με Έξο-ριστον Ατιθία, Αθηναίον Αριστοκράτη, Πατριήν Ναυτοπούλαν, Κεκρυαϊκήν Άδραν, Σαυθαλότρια, Αραουλίδια. — ό Δωδοναίος (0) με Διάπλασιον του Μέλλοντος, Δούμοσαν του Δάντου, Ήπειρομένη Έκλιδα, Χρυσάν-θεμον. — ή Αιτωκή Άσσια (0) με Σημιαίαν του Αβέρωφ, Άίγειον, Τρελλήν Νεώτην, Χάονα. — ή Ήπειρομένη Έκλιδα (0) με Αρχαϊάν Έλληνίδα, Αθανάσιον Δάκον, Άστρον Έσπεριόν, Αιτωκήν Άσσαν, Αρα-ουλίδια, Τουργαζίαν, Νέλιε.

Έ Διάπλασις άσπάζεται τούς φίλους τής: Ίσοπεφίς Αθήνας (έστειλα) Μήρον Ναπολιόνα (σήμερον τό βλέπει); Αλκίαιον (ή παραγγελία σου έτετελέσθη περί του πε-ριοδικού που μ' έρωτάς, δεν γνωρίζω βέ-βαια, πρέπει να μου γράψης συγγ', διά να συνευθίσης και να γράψης καλλιτέρα) Ν. Έμμ. Βεν. (ναί, είτε έν μόνον λύση κανείς, είτε και τά δύο, εις τούς Έθδ. Διαγωνι-σμούς, τό όνομά του δημοσιεύεται: και λαμ-βάνει μέρος εις τήν κλήρωσιν) Ναυτάτι του Αβέρωφ και Βραχυσαμίων Βάραχον (αί λύσεις σας δεκταί) Ύπερασπιστήν τής Ελλά-δος (σήμερον με τόν Όδηγόν των Συνδρο-μητών — Κεφ. Η', § 3 — εμπορείς να του στεί-λῃς έπιστολήν διά του γραφείου μου) Φώτον Τζοβέλλαν (έστειλα) Αλέξανδρον Μαυροκορ-δάτον (διάφορα σου έχων έγρηθῆ, αλλά πε-ριμένουν να πληρωθῶν) Ιωάννην Ν. Κ. (κό-πος χημέρος) να μου τά ξεπαστείλης μελαύ-

ριών που θα προκηρύχθῃ διαγωνισμός πρὸς σύνθεσιν Ἀσκήσεων Ἐπιγραφῶν (πρέπει νάντι καταστήσῃ τὰς ἀπκτήσεις πού ἔχουν μολυβιά) Ἑλληνικῆ Δόξαν (ἔσται) α' τὰς Ἀσκήσεις σου νά μοῦ τὰς στείλῃς δταν θά ἴδῃς τήν προκήρυξιν τοῦ σχετικοῦ Διαγωνισμοῦ χειρетиματα σὺν ἀδελφόν σου) Φοῖβον Ἀπόλλωνα (ἔσται) α' Ἀπόρρητο Σοφίη (εἶθε ἰεστεία) Κιγκιάντων (δι' ἄλα σά πληροφορορε ὁ Ὅδηγός) Γιάννη Ἀριάννη (ἔλαβα) Πένναν τὸν Τολοτό (μόνον σύντομα εἶνε διὰ τήν Σ. Σ. Σ. τὰ δ' ἐγγυρῶμενα δημοσιεύονται πάντοτε διὰ κλήρου.) Ἐαρινῶν Ἠρωῶν (ἔλαβα) εὐχαριστῶ) Δικέριον Ἀσὸν (δχι, ὄχι, ἀφοῦ μάλιστα αἰτία εἶνε αἱ δοκιμαί τῆς κυρωθιάς) Ἀεροναυτοπούλαν (ἔσται) ὁ περὶ αὐ ἐρωτῆς εἶνε συνδρομητής) Μακεδόνα (ἔσται) Ἀνδρείον Ἀνδριον (ἔχουν δημοσιευθῆ εἰς τήν «Φύσιν») Ὑπεροασίτην τῆς Ἑλλάδος (ἔσται) Ἀδραν τῆς Ἑλλάδος (εἶνε φανερόν ὅτι κάποιος εἰς τὸ Κατάστημα γραφεῖ τὰ φύλλα σου, ὥστε εἶνε καλὸν νά στέλλωνται εἰς τήν κατοικίαν σου) Δωδωναίων (ἀπαντῶ παραπάνω) Διευκρίνον τῆς Νεολαίας (εὐχαριστῶ) Θεοσιδῆ Ἀλέξανδρον (ἔχει καλῶς) Ἑθνικὸν Πόθον, Χίονα τῶν Λευκῶν Ὅρειον, Νύμφην τῆς Ἀχαΐας, κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τήν 20 Ἀπριλίου, ἠκαυτήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἔξ Ἀθηνῶν καὶ Πετραῖος μέχρι τῆς 10 Μαΐου ἕκ τῶν Ἐσπεριῶν μέχρι τῆς 17 Μαΐου ἕκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 4 Ἰουνίου.

Γ' ὄ χάσας τῶν λύσεων, ἐκ τοῦ ὅποιον διὸν νά γραφῶν τὰς λύσεις τῶν ἀγαπηθῶμενοι πᾶσι εἰς τὴν ἑσπερίαν μας εἰς φωνηθῶν, ὃν ἔκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τετραῖα φρ. 1)

202. Λεξιγράφος

Μία φυλὴ Ἑβραϊκῆ
Μὲ γνωστὴν θεῶν ἠρώθη,
Καὶ ἀρχαία Ἰσπανικῆ
Πᾶσις οὐτω ἐφανερώθη.
Ἐστὴν ἡδὲ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔιδους

203. Στοιχειογράφος

Εἰς βασιλεῖα τῶν Περσῶν
Προσβέτω μόνον Πι,
Κ' ἕνα νησί ἀγορητόν
Σοῦ κάμνω σὴ σιγαλή.

Ἐστὴν ἡδὲ τοῦ Παινικὸς τῆς Ἀναμαννίμου

204. Μεταγραμματισμός μετὰ τονογράφου

Παίρω τοῦ Αἰγαίου νησάκι
Τὸ παραμορφῶ λιγάκι
— Ἀντὶ λάμδα, πῶ τοῦ βάζω,
Τὸν δὲ τόνον καταβάζω,
Κ' εἰς τὸ τοῖμα τῶν ἀνθρώπων
Τὸ ταυράειο χωρὶς κόπον.
Ἐστὴν ἡδὲ τῆς Κραυγῆς Νίκης

206. Γωνία μετὰ Πυραμίδος

+ * * * * * = Ἀργοναύτης.
+ * * * * * = Χώρα τῆς Ἑυρώπης.
+ * * * * * = Ἠρώς τῆς Τροίας.
+ * * * * * = Χώρα τῆς Τουρκίας.
+ * * * * * = Ἐθνικός εὐεργέτης.
+ * * * * * = Ἠρώς ἠέλιθος.
+ * * * * * = Εἶδος λέμβου.

Εἰς τήν κάθετον καθὼς καὶ εἰς τήν βάσιν τῆς Πυραμίδος ἀρχαίαι πόλις ἔκαστα: ἔρημος, συνώνυμον τῆς θαλάσσης καὶ φωνῆς.

Ἐστὴν ἡδὲ τοῦ Ἐσθουσιώδους Ἑλλήνος
207. Ἑλληνοσύμφωνον
α - εο - α - εο

Ἐστὴν ἡδὲ τοῦ Ἐννοσιφόνου Ἑλλήνος

207. Γράφος

α	β	γ	δ	ε	στ	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο	π	ρ	ς	τ	υ	φ	χ	ψ	ω
α	β	γ	δ	ε	στ	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο	π	ρ	ς	τ	υ	φ	χ	ψ	ω
α	β	γ	δ	ε	στ	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο	π	ρ	ς	τ	υ	φ	χ	ψ	ω

ΜΙΚΡΑΙ ΨΥΓΕΛΙΑΙ

Τὸ σήμερον ἐορτάζοντι φιλότῳ Ἑγγόνῳ Ἀδοκράτορος εὐχομαι ἐπὶ πολλὰ καὶ εὐτυχή.
Ἀλέξανδρος Μανουκοδάτος

Σαμιακῆ Ἀθρα, σὲ ἠδρα: εἰσιε ἡ Ἰουλίη Νέγρη, Περιμένω τετραδῖον, συμφώνως τῇ ἀγγελίᾳ σου ΙΑ', 38. — Ἀγιαν. (ΙΑ', 72)

Ἐγγαριστὸ θερμὸς Καρναυαϊκῆν Αἶθραν διὰ τὰ πρὸς ἐμὲ συγχαρητήριό τῆς. — Βασίλισσα τῆς Ἑσπερίας. (ΙΑ', 73)

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΔΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 19ου ΦΥΛΑΟΥ

[Ἴδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 169]

ΑΘΗΝΟΝ: Γ. Κ. Ἀποστολάκης, Βασιλικῆ Καθολικῆ (18, 19) Κατὶν Χατζηαναγνωστοῦ, Κλειτὸ Γ. Καζαδίτου, Π. Ε. Ζάχος, Σ. Γ. Ζοζαπίδης, Γ. Ν. Τούμπας, Ἐλίση Ε. Ζάχος, Χ. Ν. Δελιδάς, Γ. Γεαννούκος Ἑλλη Ἐμ. Μίμικου, Ἠλίας Σ. Κωνάλλης, Μαρία Ἀδάμου, Θέωρος Σ. Ἀγγελῆς, Ἐλίση Ε. Ζάχος, Δ. Δ. Διδυμάς, Σ. Σ. Μπουρδῆς, Θ. Γ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1911

Κατὰ τὰ προκηρῶθέντα, τὴν 15 Ἀπριλίου τὸ ἀπόγευμα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτῆδα οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2121, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδέξων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρωσάντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομητὴν ἔτησιαν, ἐννεμήμιον, ἢ ἐξάμηνον ἢ τρίμηνον, ἐντός τῆς ὁποίας συμπεριλαμβάνεται ἡ 15 Ἀπριλίου. Ἐκκληρώθησαν δὲ κατὰ ἑσπερίαν οἱ ἐξῆς 50 ἀριθμοὶ:

- 512, ἐκέρδιον ἐν ὁρολόγιον τῆς τσῆτης.
- 955, 1581, ἐκέρδιον ἑκατοσ τῶμος Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογήν του.
- 639, 20, 1077, ἐκέρδιον ἑκατοσ τῶμος Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογήν του.
- 295, 1831, 1805, 851, ἐκέρδιον ἑκατοσ τῶμος Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογήν του.
- 1471, 918, 1997, 179, 1020, ἐκέρδιον ἑκατοσ ἀνὰ μίαν ἑτησίαν συνδρομῆν «Διαπλάσεως» τοῦ 1912.
- 810, 369, 1701, 1256, 964, ἐκέρδιον ἑκατοσ ἀνὰ ἑν ἀνάτυπον τοῦ α' Ἀγγέλου τῆς Ἀργαῆς.
- 1896, 1768, 746, 1600, 1875, 300, 1978, 1394, 111, 4, ἐκέρδιον ἑκατοσ ἀνὰ ἕνα τῶμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωνμένων φρ. 3, 50.
- 1134, 621, 1651, 2018, 782, 1537, 468, 1918, 1271, 1736, 2108, 1149, 267, 1332, 63, 1422, 1138, 2065, 437, 1029 ἐκέρδιον ἑκατοσ ἀνὰ ἕνα τῶμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωνμένων Ι φρ.

Ἡ ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δῶρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν δὲ γίνῃ κατ' ἕνα τὸ 22 φύλλον τῆς προσεχούσης ἔδοδος, χωρὶς νά δικαιούται τίς νά ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπο τῆς τῆς τῆς ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δῶρου δι' ἄλλον, οὔτε ἰσῆς οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατόχους τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὅποιοι ἐκέρδιον τῶμος κατ' ἐκλογήν των, ἀπυρόθονται σήμερον ἐπιστολὴν παρακαλοῦντες αὐτοὺς νά μὴ ὀρῶσιν κοίλους τῶμος; ἐπιθροῦν νά λάβουν.

Ἡ ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ τῶν Δῶρων τοῦ 1911 θά γίνῃ τὴν 15 Ἰουλίου καὶ θά λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ συνδρομηταί, ὅσοι ἐκλήρωσαν ἤδη, ἢ θά πληρωσάν μετρητὴ τῆς ἡμέρας τῆς Κληρωτῆδος; συνδρομῆν ἔτησίαν, ἢ ἐννεμήμιον, ἢ ἐξάμηνον, ἢ τρίμηνον, ἐντός τῆς ὁποίας νά συμπεριλαμβάνεται ἡ 15ῃ Ἰουλίου 1911. Εἶνε δὲ τὰ Δῶρα τῆς Τρίτης Κληρωτῆδος ὅμοια μὲ τὰ τῆς δευτέρας.

Σαυλλογῆς: Ἐδύγ. Α. Βαργάκος, Οὐρανία Γ. Σαυλλογῆς, Ἠλένη Α. Κουκουλάκη.
ΚΕΙΡΑΙΟΣ: Ν. Π. Ἡρώτης, Ἐδύγ. Σ. Σουλῆς, Ἀν. Καστογιάννης (18, 19), Δ. Παναγιωτοῦ, Ἀνατὴν Δοξίης.
ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ

ΑΝΘΡΩΠ: Δ. Δ. Καραγιάννης, Π. Δ. Καραγιάννης, Α. Ν. Κωσταῖος.
ΚΑΔΑΜΟΝ: Νικόλαος Δ. Φωστήρης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μετακρίτης, Ἑλλητικῆ Ἐστὴν (18).
ΚΕΦΑΛΑΔΗΝΙΑΣ: Λουία Χ. Κωστακίτου, Ἀνατολῆς.
ΚΟΡΙΝΘΕΥ: Β. Δ. Οἰκονομῆσιος (18) Μιχ. Τζοκῆς, Π. Δημητριάδης, Ἀθ. Δ. Κωνῆς, Παν. Βλάσης.
ΔΕΡΙΖΗΣ: Χρ. Καραγιάννης.
ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Σ. Γ. Σιδυμάς, Θ. Σπ. Λημῆσιος.
ΣΠΑΡΤΗΣ: Πάνος Χ. Φυγοτόξ.
ΣΥΡΟΥ: Κλειτὸ Θ. Περδικακῆς, Φωτ. Θεοδ. Χ. Μωυσιάδης, Φωτὸς Ν. Τζοκῆς.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Κατὶν Β. Αἰωνίου.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Νίκος Κ. Βαυβακῆσιος, Ζάχος Κ. Βαυβακῆσιος, Ἀνατ. Π. Βλαχουτῆς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΔΕΣΑΝΑΡΕΙΑΣ: Μαρίνα Π. Βόττου, Ἀνατολῆς Ν. Κλειτῶν, Ἠλένη Κ. Περούρη, Ἰωάννα Γ. Μερμερη, Σοφία Κοζάνου, Τζοκῆς Ν. Κωνῆς (18, 19).
ΒΟΥΡΛΟΝ: Γ. Σ. Κωνσταντῆς.
ΠΡΑΚΑΕΙΟΥ: Βίον Π. Ἀλεξανδρίδης, Ἀσπασία Θ. Ἀλεξανδρίδης, Πρῆξ Θ. Ἀλεξανδρίδης, Μιχαῆλ Π. Ἀλεξανδρίδης, Θεοδ. Π. Ἀλεξανδρίδης, Κωνστ. Π. Ἀλεξανδρίδης.
ΚΑΙΡΟΥ: Ν. Σαυλλογῆς.
ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Μαριάνθη Κωνσταντῆς, Βασιλῆς Σ. Νικολαΐδης, Μ. Ν. Βασιλῆς.
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: Κωνσταντῆς Ἀθρα (18), Γ. Σμαράγδος (18), Ἠμ. Γ. Χατζηκωνσταντῆς (18), Βασίλειος τῆς Αἰδουτοῦ (18), Κ. Γ. Κολοῦρας (18), Ἐδερῆσιος Δωρομάνη (18), Ἀνατ. Θεοδ. (18), Ἀνατ. Κωνσταντῆς (18), Ἐλισαβέτα Γ. Κολοῦρας (18) Ἰππῆσιος Β. Ἀδάμ (18), Γ. Καραμαντῆς (18).
ΠΑΜΦΙΛΟΥ: Ἰωάν. Κωστῆς Δωρομάνη.
ΣΜΥΡΝΗΣ: Γ. Μ. Δωρομάνη (17).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐκέρδων δῶρον τὴν λύσιν καὶ δῶματα ἐπέδωσαν εἰς τὴν Κληρωτῆδα καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἐξῆς τρεῖς: ΜΙΧ. Ν. ΒΑΡΩΤΗΣ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ΦΩΤ. Ν. ΤΟΖΟΥ ἐν Σύρῳ καὶ ΘΑΝΟΥ Σ. ἈΡΓΕΛΗΣ ὅδος Σκουφῆ 6 ἐν Ἀθήναις, οἱ ὅποιοι ἐναρῶρησαν διὰ μίαν τριμησίαν ἑκατοσ ἀπὸ τῆς 15ῃ Μαΐου ἀρχομένην.
Προσέχον δὲ 0,30 διὰ τὸν προσεχῆ διαγωνισμῶν.